

Las primeras víctimas políticas de la Intifada

Por Israel Medad

La primera víctima política de la violencia árabe en los últimos nueve meses parece ser el rey Hussein. Después de un prolongado extrañamiento se decidió por la separación.

Hussein, quien gobierna en la otra margen gracias al "establecimiento ilegal" de su abuelo en Maan, en noviembre de 1920, ha estado recortando los vínculos entre su reino hashemita y la nebulosa entidad llamada "Palestina". Se vieron afectados salarios duplicados, pagos de pensiones, exámenes de ingreso a universidades. Los puentes aún siguen abiertos y los pasaportes tienen semivalidez. Le sugeriría un cambio en la moneda.

Si su tesoro decidiese establecer un "Nuevo dinar", podría destruir la infraestructura económica de los árabes de Judea, Samaria y del distrito de Gaza. Las decenas y los centenares de miles de dinares ocultos se volverían casi sin valor de la noche a la mañana.

La segunda víctima es, por supuesto, el Partido Laborista de Israel. Shimón Peres, en su frenético afán de hacerle llegar a Hussein un mensaje, para que no abandone el proceso de la paz, convenido en Londres, se olvidó vergonzosamente de uno de sus predecesores como primer ministro, Levi Eshkol, quien intentó la misma empresa, en la mañana del 5 de junio de 1967. Los resultados fueron similares.

La opción jordana, la prin-

cipal arma electoral contra la aproximación del "estarse tieso" de Itzjak Shamir al problema, es de un futuro incierto. Geopolíticamente se desarrolló un compromiso de hecho con nuestra región. Una comunidad judeo-sionista asumió el control, en este siglo, del territorio que va del Mar Mediterráneo hasta el Río Jordán. Del Río hasta el desierto irakés surgió un reino hashemita.

La cuna de un Estado "palestino" entre estos dos no puede prosperar. Hussein actúa bajo el error de que los "palestinos" árabes no son suyos. Pero lo son.

Paradójicamente, sin la postura de "campeón de los derechos palestinos" Hussein es un peso pluma en asuntos generales. Si no puede hacer llegar lo que Peres necesita para ganar las próximas elecciones, ¿cuál es su valor? Al menos, eso es, que todavía presenciemos una reposición de la fracasada conferencia de Ginebra, de 1973, que el Partido Laborista sacó de la galera para ganar las elecciones a la octava Knéset.

Si Hussein aún quiere llevar delante una opción jordana debe proceder sobre la base del no reconocimiento de una "entidad palestina" y la extensión de la soberanía israelí sobre Judea, Samaria y el distrito de Gaza. Es un error presumir que es posible dividir y subdividir a los árabes de ambas márgenes en israelíes, "palestinos" y jordanos. Esto no resuelve nada y complica todo.

Hay una creciente manifestación de opinión en Israel, que se torna exasperada, en

el campo de los dispuestos a concesiones. Cuanto más justifican los partidarios del compromiso territorial la discusión y planificación, la moralidad y la viabilidad de la partición de territorio, más ruidosa son las voces que justifican la partición de población, de la población árabe.

La población árabe, por su parte, debe elegir su propia opción. No hay términos medios. Si quieren quedar en el lado occidental del río, por lo menos su obediencia cívica y fidelidad deben ser para Israel. Después de 80 años de conflicto, subversión, revuelta y la "intifada", es su responsabilidad llegar a un acuerdo con Israel. Y si eligen a Hussein no les impediremos que crucen el río hacia el este.

Fue el congreso sionista de 1923 el que adoptó la siguiente resolución: "...reconociendo que la Tierra de Israel (Eretz Israel) oriental y occidental es genuina y verdaderamente una unidad histórica, geográfica y económica...el futuro de Transjordania será determinado en acuerdo con los legítimos derechos del pueblo judío". Organismos oficiales sionistas nunca vacilaron en reinar en porciones de Transjordania: testimonian las encubiertas operaciones de Weizmann, para hacer pie del otro lado del río, Ussishkin, Arlozoroff y otros.

Un Estado de la OLP en Judea, Samaria y Gaza o, más ambiciosamente, en las áreas de la recomendación de partición de la ONU, de 1947, está condenado desde el inicio. Esta tierra no puede tolerar más que dos administraciones políticas. Es la hora para la decisión de los árabes locales: Israel o Jordania.

Medad Shif es director de la revista Contrapunto y asesor de la bancada parlamentaria del partido de derecha Hatajá.

פיתחון פה ת.ל. 724 דודש'ים, ת.ל. 30215, חל-א.ר.ב. 70, 03-64050 קטעי עתונות 5 ידיעות אחרונות

כמו עכברים במעבדה

הוצאת עמיעובד, מכון לני אשכול והאוניברסיטה העברית חברו יחדיו על מנת להציא לאור סדרת ספרים חדשה, בשם "אשכולות". עד עתה הופיעו בה שני ספרים: "בחירות ובחורים בישראל" מאת אברהם דיסקין ו"קבוצות אינטרס בישראל" מאת יעל ישי. העורך הוא פרופסור יצחק גלנדר.

מזכר כנייה המביאה ספרי יסוד בתחום החברתי-פוליטי בישראל. וזה סדרה ארוכה תיכנס ספרים בסיובו הראשון, האלי יזנה לאור מכו. הספר הבא יהיה של פרופסור איר ארזני, על מעורבות הממשלה במשק, האחרים עייין כוך היצור, אבל היה ספר על סובלנות פוליטית בישראל, אחר כך ספר על הערבים במדינת ישראל ואחריו על תפקודה של מערכת המימשל במדינת ישראל. יש לנו עוד ספר, עדיין בדיון, על הקוספולקס והעשיית-ריבונותי ארץ. מכרזך אנתו עומרים להוציא ספר על מדיניות היחודה בישראל, ספר על המיפלטת בישראל וספר על יחסי נכנסת-ממשלה בארץ. נושא הספרים מורכבים בעד עצמם. אנתו מתכננים להוציא בשני ספרים נכנסה, כך שרונד מורכב על המשמש השנים והשנות. לאחר שנשלם את הוצאת ספריו-סודו אלי נוסף סדרה שתעסק בתחומים כמו נשים בישראל או ספר עיתוי בישראל.

האמת היא שהרעיון התחיל מכך שכל פעם שבו אלו ושאלו אם יש ספר על מיפלטת בישראל, אם יש ספר על שיטת הבחירות בישראל - לא רק בארץ, גם בחו"ל, בעולם יש התעניינות עצומה במה שקורה אצלנו. מבחינת אנתו, אם ספר לומר, עכברים במעבדה מאד מעניינת. הם לא יושבים בתוך הסדר והמסגרת אינם רותמים סביבם. אנב, כעשיו, אחרי שהספרים התחילו לצאת, יש התעניינות באפשרות להוציא את הסדרה גם באנגלית: אנתו חברה העומדת לקבל הכרעה מאד חשובה גם בעניין וחי וגם במדיניות המיבנה הענייני שלה, וה מעניין, מבחינה זאת חותמים מתערים בנו, גם מה שקורה שם מאד מרתק. בכל אופן, בעיקבות כל אותה התעניינות התחלתי לחשוב שבכנס, עם כל המחקר שיש החם, ובכנסים האחרונות יש מסק מוסך מרוסם הסיקו על היחודה ועל הכלכלה ועל הפוליטיקה, אין לנו בכלל ספרי יסוד. נושא כמו קבוצות אינטרס בישראל, למשל, שעליו כתבתי דוקטור ועל ישי, לא היה, זה נושא שחוקר נבדק בכל מסק בעולם.

אך אנתו מסביר אנתו
עד לפני עשר שנים הייתי אמר שהמינה לכן נעשה בפרובינציאליות, אבל הופנה. לפעמים פרובינציאליות מביאה לכן שנתה מתוכר רק בעניינים שלה. בארץ קרה הרעף מתוך פרובינציאליות חשב כאן שאנתו לא מספיק מעניינים. אבל כשנים האחרונות, לא רק במדינת ישראל, גם בספרות במיארז, אפילו במאסיה, רחבה תרבה צעדים מוכנים לעשות מה שקונים אנשים צעירים במקומות אחרים: לרכוש את החברה שלהם. כתוצאה מכך נוצר ביקוש גדול לספרי יסוד ולביקוש זה אנתו ענייני. עד היום לא היה ספר על בחירות בישראל. אלוהו זה אושניו שסבנו קודם על שינוי שיטת הבחירות, אבל ספרי יסוד על שיטת הבחירות לא היה אנב, פי שיקרא את ספרו של ר"ר אברהם דיסקין על בחירות ובחורים בישראל ימצא בו גם הרבה חומר למחשבה על שינוי שיטת הבחירות.

האם הספר יעורר להבין תחומים המתרחשים עכשיו
לא, הוא לא יזן הסבר מרדע יש עכשיו מולוקן בש"ם, ולא יכיר מודע שיטת הבחירות בתוך המיפלטת השנתה השנה, הוא אינו מביא תשובות למותרת של היום או של מחר. אבל רוחק במבון הוד, מכיוון שהבחירות משנתה חלק מהכניעה לא משנתה - הוא כן נווון תשובות. כבר הוכחתי שיש כנסר ריזן רצוני מאד על שיטת הבחירות, השינויים של השיטה ומה הם יכולים לנרדם, כך, למשל, הוא אמר שם, רבר ורואה לי מאד נבו, שכל הגירסאות של השינויים שמציעים כשיטת הבחירות יבניו יסוד חוק של המודים לתוך מערכת הבחירות. נביה שבכנסו ממדים אוד יקבל 43 אחוזים והשני 41 אחוזים, 2 אחוזים קטנים יזנו שינוי מאד אישי: אוד היה בזך והשני יהיה כפנים. זה כנסר במקום שבו מקובל לראות בתוצאות רברים נוצרים וגומרים, האנגלים למשל מתייחסים לפוליטיקה כמעט כמו אל מידוך מוסים - יחס רובע. אפלטו הפוליטיקה כלכך טעונה ולא מפרגנת, אין מה את לחיצת חוד האמת של זפעם נישת אתי, כרסותי. ובכן, הוא מרבר רק על הבנסת היסוד של התמבור, אבל אני מפרש את האומר, תחול להיות סיפור, יגישו עירעורים, לא יקבלו את התוצאות, בעיקר אם זה יתרחש באחרים רבישים, כמו ערבים או חרדים.

אנב, סרוד קיל ידעיו
חוקר המסכל, אנתו ברקט את עצמנו והתעניינו עם אנשים רבים לפני שנתחילו הוצאת הסדרה. הסדרה אינה אקטיבית אינה מיועדת רק לאנשי מוקד. היא מיועדת לאנשים שעושים אודי המורחש כאן ומכנים להסקיע נושא קנת יותר מאשר קריאת מאמר פופולארי.

מזר אודך חרדים של ספרים שעוסקים בנשואים אקטואליים
עשר שנים, אחר כך נידך לערכו. יעל ישי מתייחסת כנסרה לפרשת הלביא, היום זה אירוד אקטואלי, הוא חשב כבי לובין אדך קבוצת אינטרס הפועילה את הלובי הכי מרשים בתולדות הכלכלה והחברה בישראל ולא הלוחית, בינתיים, בעד חמש שנים היה זה אירוד מעניין ובעד עשר שנים הוא תצטרך לשקל אם אין אירוד מעניין יותר.

מתמדת-המנב והמשותפת בינו והספרים, שכבר הוצאתם לאור,
ניאה שראשון ננתנה במסגרת מלתי-פופולרית.
בשכיל זה אנתו לא גייכים את הספרים. הייתי באנגליה ב-1982, ומישהו שם אמר לי "אני לא זוכר שנה כזאת באנגליה. קודם כל הייתה מלחמת פולקלר. אחר כך באותה שנה נולד לנו יורש צעיר, זה לא מספיק - באותה שנה חדר דו לודר המיסות של המלכה. זה כבר יותר מר". הוא אמר את זה לגמרי ברצינות. אמרתי לו שזה קרה אפלטו בשבוע, זה עוד נחשב לשבוע שקט. העובדה שאנתו חברה כלכך מוערת ממכירה דווקא חלק מהמספרות שלה.

11 און' 1988

Twenty-Five Years Ago in the Jewish Tribune

WELCOME
A HEARTY welcome to Rabbi H I Feldman who has recently taken up his new appointment as assistant Rav to the Golders Green Beth Hamidrash, Rabbi Feldman, British born and former head of the Gateshead Jewish Boarding School, will concern himself largely with the youth of his Kehillah.
His arrival here made me conscious of the other Gateshead-imported young Rabbonim who have made their mark in London. Rabbi Kamionka of the Zeirim and Rabbi Schloss of the Yeshivah Horomo - to mention but the most recent two - have managed to win the hearts and support of the youth in North London and have already some considerable achievements to their credit. Given the necessary encouragement and support, I am sure that Rabbi Feldman will enjoy equal success in the fertile fields of the North-West.
Observer

RABBIS AGAINST SEPARATION OF RELIGION FROM STATE IN ISRAEL

JERUSALEM: The Union of Orthodox Rabbis of the United States and Canada is against separation of religion from state in Israel, a six-member deputation told the press here.
It was the organisation's view that Israel, as belonging to the Jewish people throughout the world, should influence religious life throughout the Diaspora. The purpose of their visit was to rouse the Israeli public to the menace of the Conservative synagogue movement and to fight growing

missionary activities, the delegates stated.
The delegation, which included the Rabbonim Y. Schmah, Chicago, D. Lipschitz, S. Elberg and A. Zifferstein, New York, met also with the leaders of the Agudist Vaad Hapoel in Jerusalem under the chairmanship of Rabbi I.M. Lewin. Problems of mutual interest were discussed. During their visit to Israel, the delegation proposed the establishment of a national religious front, a "Chazit Datit", to fight the missionaries in Israel.

CABINET DISCUSS REPLY TO KENNEDY

JERUSALEM: The pending reply of Premier Levi Eshkol to President Kennedy was discussed at Sunday's weekly meeting of the Cabinet, which was attended by Israel's Ambassador to Washington, Avraham Harman. The Kennedy communications, originally addressed to former Prime Minister Ben-

Gurion, have been discussed for the past ten days at the highest Government level. The Cabinet is apparently unanimous on the nature of Mr Eshkol's proposed reply, which parallels Mr Ben-Gurion's policy on undisclosed subjects posed by the American President, but differs in tone. At any rate, the reply when finally formulated is not expected to be final in view of the far-reaching implications involved with regard to Israel's security.
Army Chief of Staff, Major General Tzvi Tzur reviewed before the Cabinet the situation along the Syrian frontier. The rapidly deteriorating situation resulting from Friday's shooting on tractors from Syrian fortified positions, eight incidents in the past three weeks, was cited by the General. Foreign Minister, Golda Meir, reported on efforts to secure the release of three Israelis who were abducted by the Syrians last month when their motor boat was seized on Lake Tiberias. The Cabinet decided on action to be taken if the Israelis are not released by the weekend.